

EL PAÍS

MÉRCULES 17 DE OCTUBRE DE 2007 Año XXXII Número 11.085 www.elpais.com EDICIÓN COMUNIDAD VALENCIANA Ptas. 1 euro

Dimecres, 17.10.2007

Una constructora financia la reforma de la casa del líder socialista valenciano

Dirigentes del PSPV-PSOE exigen a Joan Ignasi Pla que dé explicaciones o dimita

La constructora Villegas, que ha realitzat treballs per a organismes valencians, ha allargat el pagament de la casa particular del secretari general de los socialistas valencianos, Joan Ignasi Pla, según desveló anoche la SER. "A día de hoy, yo no he pagado", declaró Pla ayer, seis meses después de acabadas las obras.

Página 23

Dijous, 18.10.2007

Pla explica bajo 'vigilancia' del constructor la ventajosa reforma de su casa

Divendres, 19.10.2007

El líder del PSOE valenciano dimite por las obras en su casa

Una gestora dirigirá el partido hasta después de las elecciones

Joan Ignasi Pla, líder de los socialistas valencianos desde 2000 y candidato a la presidencia de esa comunidad en las dos últimas elecciones autonómicas, dimitió ayer, 48 horas después de conocerse que no había pagado aún a una constructora, con intereses

inmobiliarios en ayuntamientos socialistas, las obras de reforma de su casa, valoradas en más de 100.000 euros. Pla se consideró víctima de una "campana de acoso y derribo", de la que culpó primero a dirigentes de su partido y después a los medios de co-

municación. El líder socialista, que se quedó sin apoyos en su organización, reiteró que aún no ha pagado las facturas de la reforma, concluida en mayo, por discrepancias con la liquidación final de las obras. Páginas 18 a 20 Editorial en la página 14

La guerra entre Mediapro i Prisa pel control de l'espai d'esquerreres del mapa mediàtic espanyol comença a fer mal a Zapatero i es cobra dins el socialisme les primeres víctimes, com ho pot ser Joan Ignasi Pla.

Prisa, empresa editora d'El País i propietària de Cuatro i la Cadena Ser, havia mantingut fins ara un sòlid lideratge entre el públic progressista. Una posició que li havia donat una envejable capacitat d'influir i condicionar totes les decisions que, al partit primer i al govern després, ha anat prenent Zapatero els darrers anys. En algun cas el PSOE ha arribat a canviar d'estratègia per no fer rectificar una portada al diari líder espanyol (va passar, per exemple, l'any 2000 durant la negociació dels nomenaments del TC i el CGPJ).

El grup mediàtic dels Polanco –afavorit amb la concessió de la cadena de pagament Canal Plus– es va fer fort en l'època de Felipe González i representa molt bé el sector més conservador del PSOE, com també fa l'ex-president. Davant hi té Mediapro, un grup molt més jove, fundat per Jaume Roures i centrat en el món àudio-visual. La productora catalana té participació en diversos negocis àudio-visuals, la cadena

El diari El País va dedicar dues portades al presumpte tracte de favor a Pla. A la tercera consecutiva, la notícia era la seua dimissió. La cadena SER, Cuatro i CNN Plus van ser igualment insistents.

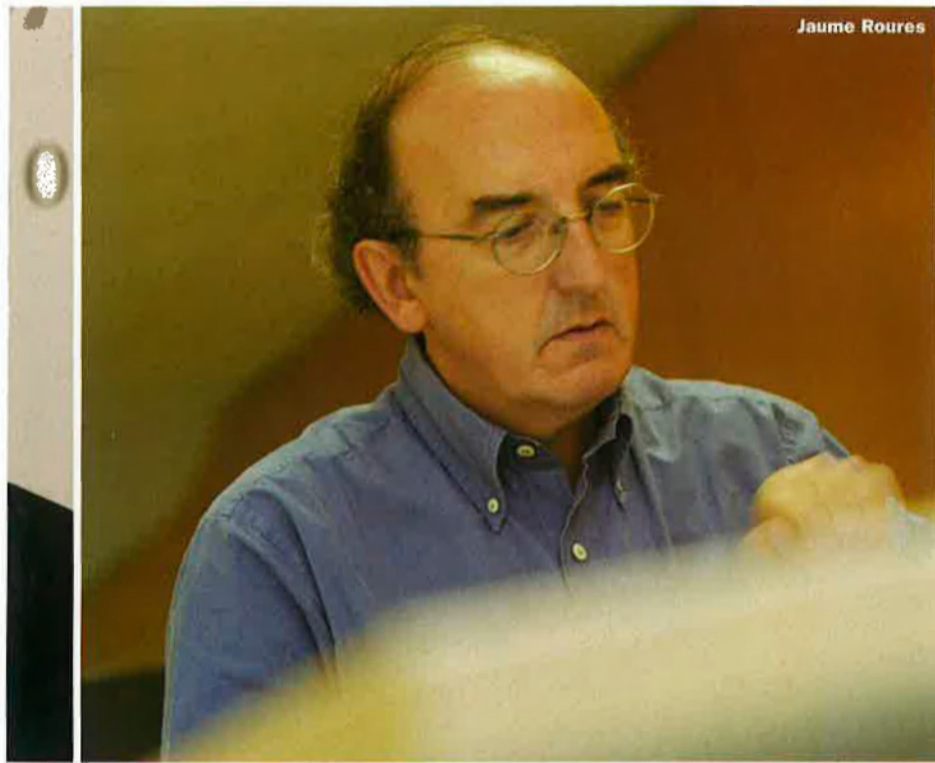
van recollir a Madrid i el País Valencià l'any 2004 –en aquest segon cas, van situar-se tan sols a quatre punts del PP, quan enguany, a la cita valenciana, s'han quedat a divuit–, hauran d'arrasar a Andalusia i sobretot a Catalunya, on la baixa participació, la gestió de l'Estatut i els problemes d'infraestructures no conviden a l'optimisme.

A la federació socialista madrilenya, la ràpida dimissió de Rafael Simancas va donar pas a un congrés extraordinari del qual ha eixit com a nou líder Tomás Gómez, amb el 90% dels vots dels delegats. Hauria estat possible una solució d'aquesta mena al PSPV? Molts votants socialistes no entenen per què continuava Pla, i ara observen esmaperduts que la seua eixida és molt més traumàtica que no ho hauria estat el 27-M.

Avui, per a més estupefacció del personal, Joan Lerma torna a tenir les regnes del partit, i els moviments soterrats que ja hi havia a tot de comarques en cerca de suports orgànics no faran sinó multiplicar-se. Si Zapatero derrota Rajoy, el congrés del PSPV hauria de ser tranquil. En cas que el galleg s'hi impose, i malgrat que Pla diu que "al socialisme valencià no passarà allò que va passar fa deu anys", la lluita pot ser cruenta.

No feia ni cinc minuts que Pla havia dimisit i a una cantonada de la seu socialista dos militants saludaven efusivament un tercer afiliat, l'ex-regidor a València Vicent Inglada, que reia ostensiblement. Ja ho té, això, el PSPV... De vegades, els colps, fan gràcia.

Victor Maceda

Comença la guerra mediàtica a can ZP

El desenllaç de la crisi del socialisme valencià té a veure, en part, amb les guerres mediàtiques que s'han començat a viure a l'entorn del PSOE, amb la virulenta guerra entre Prisa i Mediapro. Al PP, que té un front mediàtic fort però dividit, ja saben quin pa s'hi dóna.

de televisió La Sexta i és la propietària del nou diari *Publico*. Aspira, a més, a adquirir o crear una cadena d'emissores de ràdio.

Ja des del començament de la legislatura les persones més properes a Zapatero, com el qui havia estat el seu cap de gabinet i ara diputat José Andrés Torres Mora o l'ex-secretari d'estat de comunicació Miguel Barroso —ben connectat amb els directius de la Sexta—, tenien la

dèria d'ajudar a forjar i animar un grup mediàtic alternatiu a Prisa.

Una esquadra multimèdia forta que no deixés l'esquerra només en mans de Prisa i que en trenqués l'hegemonia. El principal grup mediàtic espanyol ha intentat condicionar alguns debats clau de la política espanyola i hipotecar algunes decisions que havia de prendre Zapatero, cosa que no ha agradat gens a la Moncloa.

Els socialistes són conscients que només poden crear opinió i fer pedagogia entre la seva gent a través del diari *El País*. Si no, entenen ells, és impossible saltar la paret del front mediàtic de la dreta, que té tres diaris potents i influents: *ABC* (Vocento), *El Mundo* (Unidad Editorial) i *La Razón* (Planeta).

De fet, el debat de l'Estatut de Catalunya ja va deixar moltes ferides al PSOE. Les editorials que *El País* va fer contra el projecte elaborat pel Parlament i per la forma com Zapatero duia la negociació amb els partits catalans van indignar el PSOE perquè la campanya dels mitjans afins al PP ja era prou dura.

A la guerra mediàtica dins l'entorn socialista també hi té molt a veure l'emergència de Mediapro, que sembla que provoca allò que Felipe González —íntim amic del conseller delegat de Prisa, Juan Luis Cebrián— va anomenar *el foc amic* durant un homenatge a Jesús de Polanco. Gràcies als *visitadors de la Moncloa* que Prisa assegura que té Mediapro, però sobretot a les gestions de Barroso, el ministeri d'Indústria (José Montilla n'era el titular) va concedir a aquest grup un canal de televisió en obert, La Sexta. Cebrián i tot ha criticat les influències que el president espanyol rep del seu entorn.

Els intents de Zapatero de bastir un nou grup mediàtic van provocar, a més, un enfrontament obert entre Prisa i Mediapro que ha guanyat virulència amb la guerra del futbol, quan les dues empreses, que amb Televisió de Catalunya gestionaven els drets del futbol espanyol a través d'Audiovisual Sport, han partit peres i han acabat als tribunals. Per un plet de drets, la Sexta ha emès partits en obert i ha perjudicat greument el negoci de Prisa, que té el *pay per view*. *El País* ha actuat com un ariet del seu grup i, aquestes darreres setmanes, ha usat diversos formats (des d'editorials a reportatges) per intentar que el govern del PSOE prengui partit a favor seu a la guerra del futbol.

El dia que les hostilitats pels drets del futbol van petar més fort, el diari que dirigeix Javier Moreno va canviar sobtadament la línia i va carregar amb força contra el pla d'habitatge que havia presentat la ministra Carme Chacón, acusant-la de presentar pro-

postes velles com si fossin noves i indignant bona part de la redacció del carrer Miguel Yuste.

La guerra de la televisió coincideix amb l'aparició del diari *Público*, propietat del grup de Jaume Roures i dirigit pel jove periodista Ignacio Escolar. Roures va intentar, sense èxit, comprar l'*Avui*. Al final els grups Godó i Planeta van aconseguir el control de la històrica capçalera, però Mediapro continuava tenint ganes d'entrar al negoci de la premsa diària.

Público, un diari estatal ubicat clarament a l'esquerra d'*El País*, dirigit a un públic jove i amb un preu de mig euro, és a hores d'ara una amenaça per al vaixell insígnia de Prisa, que li ha costat molt modernitzar-se i que té dificultats per a connectar amb els lectors més joves. L'aparició de *Público* posa en perill el lideratge d'*El País*, al qual els darrers anys *El Mundo* ja ha retallat distàncies significativament. Diversos estudis de mercat demostren que si el diari de Mediapro arriba en dos o tres anys a vendre uns 100.000 diaris a tot l'Estat, *El País*, que ara en ven uns 400.000 —enfront els més de 300.000 d'*El Mundo*— quedaria relegat a la segona posició i perdria no solament influència i referencialisme sinó també ingressos publicitaris.

Al govern espanyol hi ha certa divisió. Mentre Zapatero es mostra entusiasmat amb *Público* perquè li sembla una manera d'alimentar ideològicament el seu electorat més jove, alguns altres ministres tenen por d'afrontar una campanya electoral amb *El País* en contra i la Ser menys apassionada d'allò que és normal. Al PSOE són conscients dels problemes que al PP li ha creat la situació que s'ha viscut els darrers anys entre el bloc que han format el diari de Pedro J Ramírez i la COPE davant l'*ABC* i temen pagar-ne les conseqüències. El consell de ministres és partit en dos fronts. N'hi ha que, com Jesús Caldera i Mariano Fernández Bermejo, consideren que cal un mapa més divers i que no es pot dependre del grup Prisa i alguns altres que, com Rubalcaba, fan d'autèntics ambaixadors a la Moncloa del grup fundat per Polanco.

Bernat Manresa

“Pla ha patit una campanya mediàtica anormal”

Ángel Luna, fins ara portaveu adjunt a les Corts, serà escollit aquesta setmana nou síndic del grup socialista a les Corts valencianes. De fet, ja ha estat nomenat membre de la gestora que ara regeix el PSPV-PSOE. Persona de verb fàcil i punyent, torna a la primera línia política —va ser alcalde d'Alacant de 1991 a 1995— a 54 anys, després d'haver assessorat un parell d'empreses constructores. Tot seguit insinua que la guerra entre Prisa i Mediapro ha estat a la base de l'adéu de Pla, i reclama al govern de l'estat més implicació al País Valencià. “Caldrà que els ministres vinguen més sovint”, diu.

—Pla tenia cap més possibilitat que no fóra la dimissió?

—Tal com s'havia plantejat la campanya mediàtica, era difícil de suportar tanta pressió. Ell és conscient que la seua posició personal afecta la imatge del partit.

—Penseu que hi ha tingut a veure, la guerra entre PRISA i Mediapro?

—No ho sé. No puc fer judicis d'intencions, però que considere que la campanya mediàtica que ha hagut de suportar és d'una potència anormal.

—Sospiteu que ha estat una filtració interna?

—No tinc capacitat de saber-ho.